

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Erphonis, Mimigardefordensis Avt Mimmigernefordensis Nvnc Monasteriensis Episcopi, In Ordine & Nvmero Septimi Decimi

Boichorst, Albert

Monasteri[i] Westphaliae, 1649

Capvt X. De Godefrido Boloniensi Comite, Bullionij Domino, & postmodum
per adoptionem Lotharingiae Duce, in cuius laudabili & pio comitatu S.
Erpho in Terram Sanctam perrexit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13197

Concilio facta esse, vbi etiam asserit, dicere describentem, Antonium Augustinum vt puto, librum Lamberti Episcopi Atrebatensis ante 400. Annos conscriptum esse: Eundem Claromontensis Concilij Annum astruit Antonius Guelfi Florentinus in summario vitarū Imper. nuper, nimirum Anno 1642. Macerata Italico idiomate impresso, sub Henrico IV. Quidam quoque Anonymus auctor, qui scripsit historiam à mundo condito, illam in septem etates partitus, cuiusq; opus Anno 1493. Norinberge impressum est, expressè dicit, celebrationem Concilij Claromontensis contigisse eo Anno, qui Christianæ salutis nonagesimus quartus, supra millesimum fuit. Existimo autem auctorem hunc anonymum esse Hartmannum Scedel Nitribergensem, ille enim inter alia scripsit ex Iacobo Pergamensi, & alijs historicis, addens nonnulla, maximè de rebus Germanorum, opus grande & insigne, quod continet historias temporum: claruit Anno 1494. vti tradit Conrad. Gesner. in Epitome Bibliotheca. Videt itaq; beneuolus Lector, quoad annum celebrati Concilij Claromontensis historicos non omni ex parte conuenire. Quin imò idem auctor Anonymus habet sæpe dictum Concilium Claromontanum subsequente expeditionis Hierosolymitanæ initium fuisse Anno 1094. & tum temporis trecenta hominum milia insignita & censita, qui etiam tradit Anno 1097. post varias consultationes, multasq; prauis difficultates Ciuitatem Antiochenam naturâ loci munitissimam obsideri cœptam esse, captamque. Dein Calend. Octob. Antiochia conuenientes expeditionis Christianæ Principes, & declarato Boamundo Antiochia Duce, Hierosolymam exercitum mouere instituisse, atque ita Anno sequenti, nimirum 1098. 4. Non. Maij, illis ea proficiscentibus post duorum & paulò ampliùs mensium obsidionem, nimirum Idibus Iulij, Ciuitatem Hierosolymitanam occupatam esse, quæ omnia posterioribus Annis contigisse Historici communiter asserunt, vnde veritatis studiosius indaganda cuilibet materiam & occasionem relictam cupio

CAPVT DECIMVM.

De Godefrido Boloniensi Comite, Bullionij Domino, & postmodum per adoptionem Lotharingæ Duce, in cuius laudabili & pio comitatu S. ERPHO in Terram sanctam perrexit.

Godefridus Comes Boloniensis, Bullionij Dominus, & postmodum Lotharingæ Dux, vti habet Wilhelmus Tyrensis ArchiEpiscopus, historiæ suæ lib. 9. cap. 3. oriundus fuit de Regno Francorum, de Rhemeni Prouinciâ, Ciuitate Boloniensi, quæ est secus mare Anglicum sita 1. ab Illustribus & Religiosis originem ducens progenitoribus. Pater eius fuit Dominus Eustachius Senior, Illustis & Magnificus eiusdem regionis Comes, cuius multa & memorabilia fuerunt opera,

opera, quorum adhuc apud Seniores finitimarum regionum memoria est in benedictione & pia recordatione, Viri Religiosi & timentis Deum; Mater verò inclita & inter Occidentis Nobiles matronas, tum morum prerogatiuâ, tum generositatis titulo præclara Ida nomine, Lotharingæ Eximij Ducis Godefridi, qui cognominatus est Struma, soror, qui postmodum cum sine liberis esset, nepotem æquiuocum in filium suum adoptauit, eumque vniuersi patrimonij sui heredem instituit, vnde eidem defuncto in Ducatu successit, sicque Lotharingæ Dux appellatus est. Adeptus est autem possessionem Ducatus Lotharingici, antea nimirum Anno 1083. ipsi concessi, Anno 1089. vt post Sigibert tradit Iacob. Gordon. Societatis IESV, ad dictum Annum 1089.

Hic, inquam, Boloniensis Comes, & Bullionij Dominus, vt alibi relatum est, postmodum etiam per adoptionem Lotharingæ Dux, post Walterum & Petrum Eremitam, nec non Godeschalcum natione Teutonicum, illis nimirum in mense Martio, ac immediatè insequentibus præeuntibus, in Augusto conuocatis viæ consortibus, & compositis de more sarcinis iter aggressus est. Cùm itaque Walterus qui primus iter arripuisse dicitur, superatis magnis difficultatibus demum Constantinopolim peruenisset, eumque secutus Petrus Heremita, & ipse magnam cladem suorum passus, cum reliquijs copiarum suarum tandem & eo appulisset, superuenit & post hos, ante tamen Godefridum Lotharingæ Ducem iter arripuit Godeschalcius Sacerdos, natione Teutonicus, ob dissolutam militum suorum vitam, extremam cladem non iniuste passus. Huius Godeschalci dissoluti milites, & non alij, magnam illam pluribus in locis Iudaorum stragem ediderunt, de quâ post Bertholdum, & alios istius temporis Scriptores mentionem facit Spondan. ad Annum Christi 1096. num. 2. Quod idè addere volui, ne quis fortè errore ductus existimet, Sanctum Virum & Antistitem. ERPHONEM, cum illâ hominum colluuiè in Terram sanctam iuisse, & vt beneuolus Lector aduertat, crimina illa, quæ separata & desperata ista hominum colluuiès perpetravit, satis inaduertenter vniuersæ multitudini Cruce signatæ à Spondano imputari, quem manifestè conuincunt Wilhelmus Tyrensis Archiepiscopus, & Abbas Urspergensis, ad quorum scripta breuitatis amore me refero. Godefridus verò Lotharingæ Dux, & Balduinus frater eius, præterea Podiensis Episcopus, & Raimundus S. Egidij Comes, & Hugo Magnus Philippi Regis Francorum Frater, & duo Roberti, quorum alter Normandiæ, alter Flandriæ Comes erat, & Stephanus Cornoti Comes, transmissis Alpibus magnis copiis iter per Italiam facientes primò Romam peruenere, vnde recognitis prius Sanctorum Reliquiis, Sacellisque inuisis, acceptâ à Pontifice benedictione Brundisium peruenere, inde in Epirum traiecturi. Verum quia non omnes idem portus capiebat, (tanta erat multitudo) pars Barum, pars Hidruntum petiit. Boamundus autem, de

H

quo

quò suprà, cupiditate gloriæ incensus relictâ Melphi, cum duodecim millibus electorum hominum Italicæ iuuentutis, in eandem expeditionem proficiscitur. Huius autem virtus & animi præstantia ad eò fratrem Rogerium permouit, vt positis armis dixerit, sibi omnia cum fratre communia deinceps fore, ac statim Tancredum filium pugnandi cupidum belli Comitem fratri tradidit, teste Platini. in vit. Pontif. sub Urbano II. Credendum itaque omnino est S. nostrum in eiusmodi Comitatu Romam peruenisse, & recognitis prius SS. locis, Sacellis inuisis, & acceptâ à summo S. Sedis Apostolicæ Præsule benedictione in Terram sanctam perrexisse, & non paucas Romæ existentem reliquias, de quibus inferius, collegisse.

Porrò non refert, quod Sancti nostri Episcopi ac Præsulis Wilhelmus Tyrius accuratus huius expeditionis scriptor nullam mentionem faciat, cum enim de arrepto Ducis Lotharingiæ itinere meminit, hæc formalia verba subiungit; *Fuerunt autem qui eius castris se adiunxerunt Viri Nobiles & inclyti & perpete digni memoria, eius frater vterinus Dominus Balduinus de Montibus, Dominus Balduinus Hauracorum Comes, Hugo Comes de Sancto Paulo, & Engelramus filius eius, Dominus Gernerus cognomento Gress; Renardus Comes Tholensis & Petrus frater eius, Balduinus de Burgo, eiusdem Ducis consanguineus, Henricus de Ascha & Godesfridus frater, Dodo de Cons, Cono de Monte acuto, & alij plures, quorum nomina non tenemus vel numerum, qui omnes vno & indiuiduo comitatu pariter incedentes, 20. Septembr. die in Prouinciam quæ dicitur Desserreich/ ad locum, qui dicitur, Tollenburgh/ cum omni tranquillitate sani & incolumes peruenerunt. Idem Auctor cum de itinere Comitis Tholofani & Episcopi Podiensis mentionem facit, sic habet. *Cum quibus erant Viri Nobiles, & apud suos tam nobilitate, quam morum elegantia Clarissimi, Wilhelmus Aurasiensis Episcopus, & Ramboldus eiusdem Ciuitatis Comes, & alij multi, quorum etsi nomina non tenemus; certum tamen est, ea in libro vite conscripta esse, quippe qui patriam, cognationem, & latè diffusa patrimonia relinquentes, Christum secuti sunt, voluntariam amplexi paupertatem. Ex quo ipsius auctoris testimonio manifestum euadit, eum omnium hac expeditione pro Christo in Terram sanctam euntium nomina non sciuisse, vt ita nemo dum S. nostri nomen inter alios, ab historico illo expressum non inuenit, existimare aut suspicari debeat, illa quæ de ipso manuscripta & impressa ac communis fama, quin imò sui ipsius manifestum habet testimonium, veritati minus consentanea, sed potius certissime & verissime de ipso statuendum esse, eius nomen in libro vite conscriptum, vtpotè qui patriam, cognationem, amicos, & latè diffusa patrimonia relinquens, Christum secutus, voluntariam amplexus sit paupertatem.**

NOTÆ

H.

1. Cluuer. in *introduc. Geograph. lib. 2. cap. 12. de Ciuitate hac Boloniensi, aut Bononiensi* dicit, illam quondam portum Gessoriacum, & in antea Itium appellatam, postmodum Bononiam dictam, nunc verò appellari Boulogne, linguâ nimirum Gallicâ, Ioannes de Lait in *commentario de Francorum Regis dominijs & opibus, in descriptione Picardie, fol. 7 de Bononia Comitatu & Bononiâ Oppido, inter cetera refert sequentia.* Bononiæ Oppidum duplex, Superius & Inferius, illud altiore loco situm, Burgus tantum dum ab Anglis obsideretur: hoc autem planiora occupans mare alluit, alterum ab altero distat passibus centum aut circiter, Oppidū hoc ab Anglis recepit Rex Gallie Anno 1550. Bononiæ Comitatus satis est amplus, totus hic tractus arenosus est, eius generis arena, quam vrentem vocant, Initium Bononiæ Comitatus à Montibus S. Ingelberti, procurritq; ad fluiuium Cancham, quæ eius longitudo: latitudo ad lacum vsque Tournocensem porrigitur. Dignitatem hic Comitatus adeptus est tempore Caroli Calui. Erectio Episcopatus Boloniensis facta est Anno 1566. Carolus autem dictus Caluus, filius Ludouici Pij, successit Patri in parte Regni Anno 840. Coronatus quoq; fuit Imperator à Ioanne Papa Anno 875. & mortuus est Anno 877. vti hæc omnia pluribus refert Spondan. Igitur arenosus ille superius mentionatus districtus ante Annum 877. dignitatem Comitatus necessariò adeptus est, atque ex horum Comitum descendentibus & familiâ natus est Godefridus Comes Boloniensis, Bullionij Dominus (illo enim seculo Bullion nondum Ducatus erat teste Crantz. *Metropol. lib. 5. cap. 22.*) ac etiam per adoptionem Lotharingie Dux, postmodum autem tanquam gloriosus triumphator, cooperante & commilitante S. nostro, Rex Hierosolymorum. Est itaq; patria eius Bolonia aut Bononia, vulgò Boulogne, quam Bononiam Gallicam Hartmannus Schedel Nurembergensis, aut quisquis est Authoꝝ istius operis, nominat, non autem Bullion aut Bullionense tum temporis dominium.

2. Habet D. Doctor Gigas piæ memoria, in *Catalogo Episcoporum Monasteriensium S. ERPHONEM* cum Duce Bullioneo interfuisse militem gloriose expeditioni in Terram sanctam, idem etiam habent diuersa manuscripta. Fuit autem idem ille qui Comes Boloniensis & Dux Lotharingie appellatur, Godefridus nomine. Inuenitur enim in *Historia Leodiensi* sub Oberto 55. Episcopo, quod huic Godefrido inter cetera possessionis suæ prædia, fuerit Castrum Bullio nomine, nature operâ valde munitum, inter confinia duorum Regnorum positum, Francorum scilicet & Lotharingiorum, adiacentibus vtriusque Regni Prouincijs, in super quod Oberto Viro sagaci, vtiliumq; prouisorii, in negotijs diuinis & humanis apprime erudito, Episcopo, atque Ecclesie Leodiensi, dictum Castrum Bullio, Godefridus certis pactis & conditionibus vendiderit, vt ita Godefridum, alij Bullionei Dominum, alij Ducem historici non injuriâ nominauerint, & talem esse ac fuisse non absque fundamento scripserint.